

Γέροντας Μωσής ο Αγιορείτης: Η αποκάλυψη του Θεού στη ζωή μας (μέρος 2ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

...Ο άγιος Λουκάς , αρχιεπίσκοπος Κριμαίας ,λέγει: «Πιστεύουμε με όλη την καρδιά μας, ότι πάνω απ' αυτό τον πνευματικό και τον υλικό κόσμο υπάρχει Μέγας και Παντοδύναμος Θεός. Αυτό που εμείς αμφισβητούμε είναι το δικαίωμα της επιστήμης να ερευνά με τις μεθόδους της στον πνευματικό κόσμο. Διότι ο πνευματικός κόσμος δεν ερευνάται με τις μεθόδους που ερευνούν τον υλικό κόσμο. Οι μέθοδοι αυτές είναι εντελώς ακατάλληλες για να ερευνούμε τον πνευματικό κόσμο. Από πού γνωρίζουμε ότι υπάρχει ο πνευματικός κόσμος; Ποιός μας είπε ότι υπάρχει; Αν μας το ρωτήσουν οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν στη θεία αποκάλυψη, θα τους απαντήσουμε το εξής: “μας το είπε η καρδιά μας”... Είναι η γνώση μέσω καρδιάς. Η καρδιά μας δεν είναι το μόνο κεντρικό όργανο του

κυκλοφορικού συστήματος, είναι και το όργανο με το ποίο γνωρίζουμε τον άλλο κόσμο και αποκτάμε την ανώτατη γνώση. Είναι το όργανο που μας δίνει τη δυνατότητα να επικοινωνούμε με τον Θεό και τον άνω κόσμο».

Νομίζουμε ότι βρισκόμαστε στο κεντρικό σημείο του θέματός μας. Έχει μεγάλη σημασία για την ορθόδοξη πνευματική ζωή η κατάσταση αυτή του κεντρικού οργάνου του σώματός μας που μας δίνει ζωή. Η καθαρότητα της καρδιάς είναι απαραίτητη για τη θέα του Θεού. Γι' αυτό ο προφητάναξ Δαβίδ έλεγε στους ψαλμούς του: «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός». Αντίθετα, η μη καθαρότητα της καρδιάς αδυνατεί να πλησιάσει τον Θεό. Μάλιστα λέγει ο ψαλμωδός: «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός». Η αθεία προέρχεται από ακαθαρσία της καρδιάς και μάλιστα αποτελεί ψυχική νόσο, παραφροσύνη. Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει πως ο Θεός έχει μια αδυναμία: αδυνατεί να σκηνώσει στην ακαθαρσία. Γι' αυτό η Εκκλησία μας και οι θεοφώτιστοι πατέρες της μιλούν συνεχώς για νήψη, κάθαρση, μετάνοια, δάκρυα, άσκηση, αγρυπνία, νηστεία και προσευχή.

Ειλικρινά λυπάμαι πολύ γι' αυτά που λένε διάφοροι κατά της Εκκλησίας μας. Δεν κατανοούν καθόλου το περιεχόμενο της πίστεώς μας κι όμως το κατηγορούν και το σπιλώνουν. Χαίρομαι πολύ όταν συναντώ απλούς ανθρώπους κι έχουν μια πηγαία, θερμή, αταλάντευτη και ορθή πίστη. Τους χαίρομαι και τους ζηλεύω αληθινά. Μου έγραφε προ καιρού μια φτωχή γυναίκα από την επαρχία:

«Έλαβα το γράμμα σου και πήρα χαρά πνευματική και σ' ευχαριστώ από ψυχής. Το Άγιον Όρος δεν βγαίνει ποτέ από μέσα από την ψυχή μου, γι' αυτό ό,τι λάβω από αυτό, μου το στέλνει η Παναγία μας και παίρνω κουράγιο και χαρά. Πολλές φορές σ' ευχαριστώ. Το διαβάζω και σεργιανίζω κι εγώ στα ευλογημένα μονοπάτια του Αγίου Όρους . Ναι, το χτυπούν, γιατί δεν μπορούν να το βλέπουν, ο πειρασμός και οι άθεοι άνθρωποι. Από χρόνια το πολεμούν, γιατί δεν ενδιαφέρονται για την πίστη μας. Λέω: "Παναγία μου, καθάρισε το Περιβόλι σου, για να ηρεμήσουν οι άγιοι σου εργάτες , οι μοναχοί , που σε δοξολογούν. Αυτοί είναι τα λουλούδια σου που το στολίζουν. Πότιζέ τα με τη χάρη σου να είναι πάντα ανθισμένα και στείλε την ευωδία τους σε όλο τον κόσμο". Τα γραφτά σου είναι μία θεϊκή γέφυρα , που φέρνει κι εμάς στον άγιο τόπο σου. Κάνω ό,τι είναι δυνατόν, αλλά τα κακά και τα εμπόδια φυτρώνουν στον δρόμο μου κάθε ώρα και ζητάω τη βοήθεια της Παναγίας μας ,να μου δίνει υπομονή και υγεία, που δεν την έχω, για να μπορώ να στέκω. Στις δύσκολες μου στιγμές λέω: "Παναγία μου βοήθει μοι" και την ευχή και ανακουφίζομαι. Όλο προσευχή κάνω. Μα και γιατί να πρωτοκάμω προσευχή; Για δικούς , για εχθρούς, για την Εκκλησία μας, για τα μοναστήρια μας; Ύστερα ο Θεός εμένα θ' ακούσει την αμαρτωλή; Εγώ απάγκιο μου και χαρά μου έχω την

εκκλησιά. Και το φαρμακείο μου για την αρρώστια μου εκεί το βρίσκω, είναι η προσευχή... Διαβάζω για το Άγιον Όρος και ανεβαίνω στον ουρανό. Ο Θεός να πληθαίνει τους αγίους ανθρώπους πάνω στη γη, για να φωτίζουν τα σκοτάδια μας.

Μια μάνα αμαρτωλή.

Μη με γράφεις κυρία, δεν αξίζω».

Δεν είναι μια καταπληκτική επιστολή; Μια απλή, φτωχή, άρρωστη, γριά γυναίκα να πώς εκφράζεται. Ποιος μορφωμένος θα 'γραφε έτσι;

Είναι δυστυχισμένος όποιος δεν γνωρίζει τον Θεό κι ας έχει όλα τα πλούτη και τις δόξες του κόσμου. Η γυναίκα της επιστολής είναι μακαρία κι ας είναι φτωχή. Έχει βρει τον προσανατολισμό της. Κρατά την πίστη της με αγάπη και αφοσίωση. Υπάρχουν πολλοί κρυμμένοι τέτοιοι άνθρωποι. Αυτοί βαστούν τον κόσμο. Σήμερα δεν υπάρχουν διωγμοί για να μαρτυρήσει κανείς για τον Χριστό. Μπορεί όμως να τον ομολογεί καθημερινά με διάφορους τρόπους. Οι ευκαιρίες είναι πολλές και οι προκλήσεις διάφορες. Μαρτύριο είναι να υπομένεις τις δυσκολίες του πλησίον , τους πόνους της ασθένειας, της χηρείας, της ορφάνιας, της απόρριψης. Μαρτύριο είναι ν' απαρνηθεί κανείς τον εαυτό του. Ν' αρνηθεί εκούσια τον ανέντιμο πλούτο, τις κοσμικές απολαύσεις, τις τιμές, τα μεγαλεία, τις δόξες και γενικώς ό,τι ικανοποιεί και χαροποιεί τη σάρκα...

(συνεχίζεται)

«ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

παθοκτονία

πρόσκληση μετανοίας

σε καιρούς κρίσεως»

Εκδόσεις : Εν πλω

Πηγή: